

Mijn familie, een cirkel van vijf Deel 1: Mijn ouders

Graag stel ik u mijn familie voor, mijn vader Hugo De Clercq, mijn moeder Anny De Clercq, mijn twee jaar jongere broer Jeroen, mijn drie jaar jongere zus Leen (Kathleen) en mezelf Mieke.

Ik ben heel dankbaar in een gezin geboren te zijn waar de oude autoritaire patronen van macht, controle en manipulatie niet werden uitgespeeld. Waar ouders op een dominante manier heersen over de kinderen en die zonder

enig bezwaar of overleg moeten gehoorzamen. Bij ons was het gelukkig niet zo. Ik werd gezonde grenzen gesteld, er werd me een goede moraal aangeleerd en tegelijkertijd kreeg ik ook veel vrijheid. Mijn vader was zachtaardig en gevoelig en wist hoe te luisteren. Hij praatte niet veel, maar als hij sprak, sprak hij wijze woorden. Ik voelde me veilig en op mijn gemak bij mijn ouders. Het shockeerde me soms als ik bij mensen op bezoek ging waar de communicatie er brut, hard, luid en respectloos aan toe ging.



Ik ben dankbaar voor de manier waarop mijn ouders mij hebben opgevoed wat unieke ervaringen en geweldige lessen met zich meebracht.

Op jonge leeftijd en zelfs nadat hij was getrouwd, was mijn vader niet vrij om te doen wat hij wou in zijn leven. Mijn ouders beloofden elkaar dat hun kinderen niet op diezelfde manier zouden worden opgevoed. Ze wouden hun kinderen ondersteunen en vrij laten. Als oudste kind kwam ik af en toe met mijn niet zo evidente wensen op de proppen. Als 13 jarige wou ik perse op kostschool gaan. Op 19 jarige leeftijd wou ik alleen voor 3 maanden naar Amerika. En daarna op kot in Gent. Op 28 jarige leeftijd liet ik mijn ouders weten dat ik in een alternative geneeskunde en bewustzijn retraite in Oregon een man had leren kennen met zijn 3 kinderen, dat we zouden trouwen en dat ik naar Amerika zou verhuizen. Ik kon aanvoelen dat ze dit in eerste instantie niet zelf wilden, maar hebben me iedere keer ondersteund zonder hun eigen opinies of angsten op me aan te dringen. Ze gaven me de vrijheid om mijn eigen keuzes te maken in het leven en te groeien uit mijn ervaringen. Een geschenk waar ik hen zeer dankbaar voor ben. Daar het aan mij is gegeven, ben ik nu ook zelf in staat het geschenk van vrijheid en aanvaarding door te geven aan mijn kinderen.

Mijn moeder en vader hebben dezelfde achternaam, ze zijn neef en nicht. Mijn twee grootvaders waren broers. Ik stelde mijn moeder allerhande vragen over haar verleden en hun relatie; hoe hun relatie is ontstaan; hoeveel kritiek ze hebben moeten doorstaan van familie en omgeving. Het is een krachtig en uniek verhaal waar hun sterke volhoudende karakter en hun zoektocht naar soevereiniteit en vrijheid aan het licht komt. Ik bewonder hun moed om tegen de culturele norm in te gaan. Als vrijheid zoekende mens is het bijna onmogelijk om te

doen wat we willen zonder ons te laten beïnvloeden door wat andere mensen zeggen of denken. Sociale druk en groepsdruk weerhouden ons meestal ons leven te leiden zoals we het zelf echt willen en verdienen. Ik bewonder mijn ouders voor wie ze zijn en het leven dat ze samen hebben geleefd!

De blindheid in het gezin bracht me zoveel waardevolle lessen. Wat betekent het als je niet kunt zien? Hoe doe je dingen in het dagelijks leven? Hoe beïnvloed het je zelfrespect? Hoe zijn je relaties? Hoe integreer je op sociaal vlak? Op welke andere zintuigen vertrouw je? Hoe is het om getrouwd zijn en te zorgen voor een persoon met een visuele beperking? Mijn moeder kan daar een boek over schrijven! Ik observeerde mijn ouders en keek hoe ze hun dagelijkse leven orkestreerden, hoe ze voor elkaar zorgden, hoe ze oplossingen creëerden en hun uitdagingen overwonnen.

In ons gezin waren de mannelijke en vrouwelijke rollen omgekeerd. Mijn moeder was de kostwinner, ze beheerde de boekwinkel, ze was de enige die met de auto kon rijden en werkte in de tuin. Al haar aandacht was gericht op de winkel en het zorgen dragen voor mijn vader en andere gehandicapte familie leden. Mijn vader was de zorgdragende huisman met een zeer zachtaardige ziel. Hij was een goede luisteraar en had heel veel geduld. Als ik problemen had dan ging ik naar mijn vader. Hij wist me heel goed aan te pakken en hoe me te ondersteunen. Meestal door te luisteren en niet meteen te reageren vond ik mijn eigen antwoorden en mijn innerlijke balans terug. Ook op deze manier wist hij mijn moeder te ondersteunen. Zijn zachtheid en geduldig luisterend oor hebben heel veel problemen opgelost en vermeden. Zijn bewustzijn en mooie spirituele essentie (niet religieus) was een sleutelement en ondersteuningssysteem in ons gezin.

Mijn vader vond het leuk ons mentaal te stimuleren door het ons aanleren van talen en denk spelletjes te spelen. Hij studeert af in 1960. Zijn klas was de eerste klas in België die vloeiend 5 talen beheerde. Hij sprak vloeiend Nederlands, Frans, Engels, Duits en Spaans. En studeerde ook Latijn, Grieks (oud Grieks en modern Grieks), Italiaans, Russisch, Pools, Hongaars en Roemeens. Een totaal van 13 talen. Hij kon daarbovenop ook braille lezen en schrijven. Mijn enthousiaste belangstelling voor talen heb ik van mijn vader!

Hij was er altijd voor mij als ik hem nodig had, altijd aandachtig aanwezig, bereikbaar en bereid te helpen. Een kwaliteit die me onmiddellijk opviel in Paul toen ik hem in juli 1998 (precies 20 jaar geleden!) leerde kennen. Ik ontmoette Paul en zijn drie kinderen in een alternatieve genezing en bewustzijnsretraite in Breitenbush Hotsprings in Oregon. Paul liep met Andrew, Angela en Christopher op een bospad leidende van de grote lodge naar de hutten. Christopher was overstuur. Hand in hand liep Paul met zijn kinderen door het bos. Hij was erg geduldig, liefdevol en vriendelijk en gaf zijn kinderen zijn volle attentie. Ik zei tegen mijn Belgische vriendin Eliane die daar bij me was in Breitenbush; "Zie je Paul daar met zijn kinderen, zie je hoe liefdevol en zorgzaam en geduldig hij zijn kinderen behandelt? DAT is de kwaliteit die ik wil in een partner en dat is de kwaliteit die ik wil dat mijn toekomstige partner heeft voor mijn kinderen ". Ik had op dat moment geen idee dat mijn leven krachtig en mysterieus zou worden geleid naar Paul en zijn kinderen. Op dat moment wees ik enkel naar die zorgzame kwaliteit die Paul tentoonspreidde. Een kwaliteit die ik herkende van mijn vader, die zeer krachtig en ondersteunend was voor mij als kind en ik wenste dat mijn toekomstige kinderen dit ook zouden kunnen meemaken.

Als kind vroeg ik me soms af waarom mijn ouders niet dezelfde rollen hadden als in veel andere gezinnen, waar de vader de traditionele mannelijke taken doet en moeder de traditionele, vrouwelijke activiteiten. Dat was bij ons niet het geval. Ik heb daar vaak over nagedacht. Nu zie ik hoe dit omgekeerde scenario me heel veel heeft bijgeleerd. Alsook leerde ik de ware essentie van mannelijkheid en vrouwelijkheid in vraag te stellen. Een goed onderwerp om aan te halen in een van mijn volgende aflevering!



Ik ben mijn ouders dankbaar, voor het leven dat ze hebben geleid en de lessen die ik van hen heb geleerd. Eigenlijk leer ik nog elke dag bij van mijn moeder, mijn broer en mijn zus. Ik ben ook heel dankbaar dat ik mijn moeder nog kan bereiken via email of telefoon en ze de vele vragen beantwoord die ik elke dag op haar afvuur terwijl ik mijn afleveringen aan het schrijven ben. Hoe meer ze over haar verleden vertelt, hoe meer waardering ik heb voor haar goed geleefd leven! Onze cirkel van 5 is nog steeds een dynamische cirkel, waarbij mijn vader ons nu ondersteund van de “andere kant”. Mijn relatie met mijn moeder, broer en zus is nu veel dieper dan ooit voordien. Ik ben dankbaar voor mijn familie en de geleerde lessen!